

kuule

tahaks lilli viia
aktusele

kes meil
lõpetavad siis

AASTAST 1926

HUGO TREFFNERI GÜMNAASIUM

LÕPULEHT

MILLANG

noh

12a: Triinu-Mai Allingu Helene Dimitrijevi Mart Dudin Indrek Herodes
Mark Theodor Jalakas Anton Jaska Aleksander Kattel Carl Kaiser
Kiidjärv Hedi-Riin Kivikas Iris Kreinin Katrin Kulberg Sander Kõiv Allan
Lindmäe Peeter Lääniste Allan Mõts Hanna Normak Ingemari Org
Hannes Palu Oskar Puis Kerstyn Pärn Roberta Pärna Ireen Randoja
Aksel Joonas Reedi Austin Roose Anti Saar Ott Saar Simon Selg
Katariina Siilak Helen Sinivee Karel Somelar Katarina Süüden Paul-Bryan
Tanilsoo Viivi-Maria Tanilsoo Gregory Torim Anette Valge Ingrid
Veermäe Priidik Meelo Västriku 12b: Marilyn Berg Elsa David Maria Eensoo
Artur Eksi Argo Ers Kadi-Liis Hanse Eva Maria Ilves Mailis Jaaniste Markus
Jõeveer Christofer Kalda Charleen Konsa Uku Konsap Robert Kurvits
Jan Erik Kõst Laura Lehtme Belinda Lepmets Lauri Leppik Helena Luude
Eliise Lõhmus Lauren Mae Kristelle Michelson Ott Eric Ottender Jaan
Ottar Hanna Paalmäe Mihkel Paloots Uku Parts Robert Piho Ruti Elise
Puur Rain Põld Joonatan Ristmäe Erich Richard Rosental Andres Sõmer
Jaagup Tamme Hans Martin Tomingas Kaur Veere 12c: Ingrid Alla Kirke
Laura Allik Adelle Altnurme Hanna Anepaio Eliis Grigor Kristjan Hordo
Märten Kala Maryleen Karise Kerli Kivisikk Kaur Oskar Kõrgvee Piia
Kängsep Tõnis Leib Liisa Lõhmus Sarah Maasikmets Mia Marii Märks
Merehte Möldre Patrick Sixten Noorem Lisete Nukk Mariel Olkonen Teisi
Petersell Teivi Petersell Maire Pärn Jaak Pärtel Rauno Raa Liis Rossner
Tarvi Suur Kaspar Sõukand Johan Tamm Olaf Hendrik Tamm Oskar-Filip
Tammik Liisa Tamm Helen Vaino Tanel Varblane Christofer Vares 12d:
Adele Adamson Martin Akkermann Ave Albert Agnes Arumetsa Alex
Aus Miihael Berg Andra Bluum Aron Faber Epp Katariina Jaanson
Emma Magdalena Keränen Karmel Kibena Irma Leene Kiho Viktoria
Kleer Kliimand Liina Triin Kolk Kristjan Kruk Niklas Kuslap Adele Karolina
Kõre Maria Eliise Merimäe Daniel Moppel Mirjam Mällo Miia Nummert
Mihkel Ots Laura Põld Karl Raid Elisabeth Rebase Jasmin Saar Lisete
Sarapuu Stella Starkopf Meelimari Sutrop Selinda Marie Rosalie Särev
Alfred Tammiksaar Tuuli Tasa Berta Ly Tepaskind Kristian Tigane Kaspar
Varul 12e: Joosep Annast Ines Edur Elisabeth Eerme Liis Hakmann Liisa-
Lota Jõelet Fiona Kaldmaa Fred Kaldre Siim Kalmus Katrina Karo Karlis
Karro Kristjan Kesselmann Kärt Kokkoka Jaan Markus Kook Grete Korol
Meeta Kõljalg Miallis Laanisto Helo Laatspera Veronika Maide Hanna
Milk Orm Mõru Risto Prükk Robert Puhk Mariel Pungar Janne Rääk Elo
Saal Grethen Saar Kadi Saviauk Sandra Schihalejev Joel Ruuben Seene
Ethel Meriel Soodla Elis Riin Tars Annabel Tiideberg Talis Timmi Mariann
Eliis Toom Susann Vahrušev Kristo Valge Eliise Virumäe

IGAVENE SEADMUS

ELO
SAAL

Kuulsin hiljuti, et Tiia Toometi keskkooli lõpuaktusel olevat keegi kõnepidaja lapsevanem öelnud lause: „Haridus on see, mis jääb alles siis, kui kõik õpitu on unustatud,” ja viimased nädal aega on see mõte mind kummitanud. Samamoodi, nagu on elukogemus see, mis jääb alles siis, kui valu on kustunud või jõud see, mis jääb alles siis, kui teekond on lõppenud, on haridus see, mis jääb alles siis, kui õpitu on unustatud.

Elu on rännak sinna, kus keegi teine kunagi varem käinud ei ole. Alguses on mäed ja orud. Sa alustad teekonda kerge sammuga, nautides sissehingamisel varajase päikesetõusu värsket õhku ja väljahingamisel kopse täitvat enesekindlust, mis õige otsuse tegemisega kaasnevast suurest südamerahust tasapisi üle kogu keha laiali valgub. Üle kogu silmapiiri õõtsub heinapõld hommikuses niiskes tuules justkui merelainetena. Kutsuv on teekond; see ihaldusväärne rännak unistuste muinasmaastike rüppe; sinna, kus kõik on olemas, kuhu kõik igatsevad, ja kuhu Sina oled lõpuks ometi leidnud sissepääsu.

Esimesed hommikutunnid kulgevad takistusteta. Peagi on udupilvedest järel vaid

kastepiisad rohukõrte otsas ja punasest ebamäärasest ehakumast on saanud konkreetne ja kõrge päikesekera. Esimest korda võib aimata algava päeva palavust. Sa õngitsed paunast välja veeanuma ja puhkad jalgu. Ainult kogenud rändur mõistaks, kui pikk ja väsitav saab olema eesseev teekond. Uljas ja noor, astud sa vastu oma saatusele, teadmata, kui loomulik ja vältimatu on kannatus, kui palju egoistlikku õiglustunnet pead alla suruma: et veel valusam kivi-sele maapinnale langemisest on sealt uuesti tõusmine.

Elu on kaose ja korra lõputu vaheldumine. Laskudes alla orgu ja sumbates läbi mäda-soode kattuvad sinu käed ja jalad sääskedest ja parmudest söödud kupladega. Jalannõud vettivad iga sammuga aina rohkem läbi ja varvaste vahel hakkab lirtsu tume maamuda. Mäkketõus riisub viimsedki jõuvarud. Kukkudes kriimustad põlved mar-raskile, ent hambaid krigistades tõstad veremil peopesadega keha uuesti vertikaali. Kõrvetav päike sunnib higiks moondu-nud ja kehast lahkuva julgustunde põlvedest immitseva verega segunema. Tilk tilga haaval valgub mineraalne vedelik mäenõlva kivi-klibule. Kas niimoodi tehaksegi Himaalaja soola? Ent naermiseks ei ole enam jõudu.

Kui ebaõiglaselt kindel on maapind. See masendavalt stagnaatiline vorm ei otsi iialgi kelleltki teiselt toetuspinda, ei vaja mitte kedagi teist. Vihmasadu naudib ta harjumusest, temale ei ole vesi elulise tähtsusega, nagu on see seda maapinnast täielikult sõltuvatele eluvormidele, taimedele. Nad loodavad ainsale kindlale pinnasele oma elus, maapinnale. Nad usuvad, palvetavad ja armastavad, andes andeks talle kõik seletamatult ebaõiglasel metsatulekahjud, kõikehävitatavad vulkaanipursked ja maavärinad, sest kui nad lasevad lahti oma kindlusest, usust maapinda, kaob neil jalge alt see viimnegi mullatükk. Ilma oma ebaõiglase jumalata nad hukkuvad. Ja ega inimenegi taimest tugevam ole.

Midagi enamat on mäed ja orud, kui lihtsalt mäed ja orud. Viletsuse varjupaigaks on mäed, kannatuste koduks on orud. Kui mõttetu on kannatada ja maksta nii kõrget hinda unustatud eesmärgi nimel. Mägede ülipehme õhk ja päikesetõusu igatsetud maania on sind eksitanud, sind petnud, nagu virvatuled, reetlikud virvatuled. Sina, kes sa veremetes mäejalamil lamad, oled näinud tõde. Pettus on ilu ja lootus, tõde on kannatus. Ja petliku tõe nimel pole mõtet

TITED JA TUTID

INGRID
ALLA

pingutada. Langenult vormuvad viimased jõuvarud värskeks ja igatsetud otsuseks: sa annad alla. Ei ühtki sammu enam. Sest sa oled maksnud siirast armastuse veritasu kunstlillede eest. Sinu higi ja veri segunevad roosaks Himaalaja soolaks, aga sina ei naera enam. Maailm naerab sinu siirust, maapind lõkerdab pingutuse üle.

Mida kõvemini naerab maailm, seda kõrvetavam on keskpäevapäike. On see siis evolutsiooniline pluss või miinus, aga alla ei ole andnud ei veresooned ega higikanalid, dehüdratsioon ega närvirakkude valutunnetus. Sinu füüsilise keha vangla kodukord on jõuliselt üle kongi lukustatud patustaja moraaltunnetusest.

Ja endalegi ootamatult seisad sa püsti. Lombaka keha liigutused on veepudeli leidmise eesmärgil väledad. Sa ei jõua peatada oma silmi, mis otsivad hävitavat mäetippu, ega oma selgroogu, mis nõksatab sirgelt päikese poole. Sinu enda keha on sind alt vedanud. *“Ta solvas mind, ta tegi minule liiga, ta on minust üle, ta riisus minu paljaks.” Kes nõnda mõtleb, selle vaen ei vaibu. Sest siin ei vaibu vaen kunagi vaenu läbi, vaid vaenu puudumise läbi. See on Igavene Seadmus.**

Mäe tipus on mäed jälle mäed ja orud orud. Hakka aga astuma.

(*„Dhammapada” Paali keelest tõlkinud Linnart Mäll)

„On võimatu olla masenduses, kui Sul on õhupall,” nentis Karupoeg Puhh ja just sellises vaimus läksid loodusklassi abiturientid vastu ka oma kõige lustakamale koolipäevale – titepäevale.

Kuigi kogu lennu ühise lapsepõlvapäeva korraldamine polnud sel aastal võimalik, siis õnneks leevendas esimene suvesoe siiski kehtivaid piiranguid. Nii saigi iga klass värskes õhus midagi endale meelepärast ette võtta. Meie krapsakas klassivanim võttis ette terve fotojahi korraldamise! Ühist seiklust alustasime Hobuse tänavalt ning mitmed paigad, kuhu sattusime, tuletasid meelde kõiksugu seiku meie kooliajast. Nii päris esimese kokkusaamise põnevust ja etiketõpetuse õhtusöögi ärevust kui ka jooksukilomeetreid Tähtvere spordipargis ja meeolukat ristimispäeva. Teel pistime rinda ka küllalt sõjakate b-klassi õpilastega, kellel oli suur soov meid läbimärjaks kasta (seekord see õnneks või kahjuks ei õnnestunud). Koolimajast möödudes viskasime loomu-

likult pilgu ka meenutuste seinale ning otsisime üles kõigi pisikesed koolikaaslased. Päeva lõpetas korralik kiikumismaraton Supilinna külakiigel – sellest hoost jätkub küll veel aastateks!

Järgmisel päeval, 1. juunil saime ühtäkki täiskasvanuteks. Tasapisi hakkas koitma, et gümnaasiumiteele tuleb õige pea punkt panna ning oma rada otsima asuda. Saime kätte lõpualbumid, meenutasime lemmikõpetajate seltsis meeldejäävamaid juhtumisi ning avaldasime ehk mõne saladusegi. Meenutused osutusid ülimalt emotsionaalseks ja nii mõnelegi kippusid krokodillipisarad silma. Nutetud silmadest hoolimata lõpetas päeva terve lennu pildistamine aulas. Olen õnnelik, et traditsioon sai sel aastal jätkuda ning usun, et meie maskidega pilt jääb veel pikalt meie segast kooliteed meenutama.

Saatku kõiki teie tegemisi lustlik meel ja lapselik avastamisrõõm, kallid lennukaaslased!

REEDED POLE KUNAGI OLNUD NII LÕBUSAD

ANETTE AMA
TRIINU ARU

Meenutades möödunud kooliaastat, tuleb meelde nii mõnigi tore sündmus, mis naeratuse näole tõi. Kindlasti olid meeoleukate seikade seas ka reeded, mil aatrium täitus enne viimast tundi elevil inimestega – kõik ootamas, millal kamp vahvaid tegelasi muusika saatel tantsima hakkavad ja „Reede viimane tund!” hõiskavad.

Kuna Reede Viimane Tund on vaikselt hakanud saama juba justkui uueks traditsiooniks Treffneris, pöördusime otse korraldajate vanimate liikmete, abiturientide poole. Noppisime kuue vastaja seast välja mõned heledamad mälestused ja heitsime pilgu ka tulevikku.

Küsid **„Millised head mälestused on teil Reede Viimasest Tunnist?”**, saime palju põnevaid vastuseid. Kõik imestasid, et rahvale nende kahtlased mõtted üldse peale läksid ja nõustuti ühtselt, et just sealt on sündinud nende parimad mälestused.

Räägiti põnevusega, kuidas kõik täpsemalt alguse sai:

„Tegelikult sai see alguse Härma põhikoolis umbes 2017. aastal, kui me hakkasime oma seltskonnas koolinä-

*dala lõppu tähistama. Toona piirdus see pigem nukkide kokkulöömisega ja rahuliku-poolse rõõmustamisega, kuid traditsioon arenes ajapikku edasi. Päris eredalt on mees hetked, kui keegi oli tunnis magama jäänud ja tema pinginaaber ütles entusiastliku häälega „reede viimane tund”, mille peale esimene üles ärkas, viis sekundit rõõmustada sai ning seejärel taipas, et on esmaspäeva hommik. Treffneris jätkus RVT tähistamine esialgu samuti üsna vaikselt, kuid ükskord peale saalihokitrenni tuli meil saunas selline idee, et võiks aatriumis mis-
kit pulli teha. Palusime Karl Reimandil trompeti kaasa võtta ja sealt see kõik levima hakkaski. Keegi meist poleks osanud arvata, et reedeti aatriumisse niivõrd palju inimesi koguneb ja selle tõttu hakkasime juba eelneval päeval mõtlema, mida seekord teistmoodi teha võiks. Tulevikuks oli tekkinud juba päris palju huvitavaid ideid, aga kahjuks polnud piirangute tõttu võimalik neid täide viia.”*

*„Ausalt öeldes on see usku-
matu, et RVT üldse nii suureks kujunes, aga samas oli mõnus tunne Treffnerile uut traditsiooni tekitada. Alustasime seda „projekti” vaid enda klassiga ehk 12.d õpilastega ja siis tuligi mõte*

ajada asi veel suuremaks ning kaasasime ka nooremaid liikmeid /.../”

Ühele meeldis väga Samba de Janeiro mängimine ja tantsimine. Teisele aga meenus Ristikivi aitamas UPT-list keset möllu: „Ristikivi üritas aatriumis mingit vaest hinge tema UPT-ga aidata, kuid paraku pidi alla vanduma RVT ansambli pühalikule kakofooniale.”

Uurisime ka, et **milline on nende arvates Reede Viimase Tunni tulevik Treffneris**. Vastused olid lootusrikkad:

„Helge, kui on piisavalt helgeid päid, kes traditsioone edasi kannaksid.”

Kõige rohkem loodeti just praeguste kümnendike peale. Oldi nõus, et nooremad õpilased hoiavad traditsiooni elus ja isegi paarid kokkulepped juba tehtud:

„Me oleme nooremate liikmetega ja isegi ühe uue rebasega rääkinud, et nad kindlasti RVT-d jätkaks, seega ka järgmisel aastal töötab tulla võimas nädala viimase tunni tähistus.”

Hüpati korraks siiski ka tumedamale poolele:

„/.../Arvan, et kunagi minakse tähistamisega üle piiri ja juhtkond keelab RVT ära, aga seni võiks üritusest võtta

viimast, et hea emotsiooniga nädalavahetusele vastu minna.”

Aga milliseid tarkuseterasid annaksid siis abiturientid oma järeltulijatele?

„Iga kord võiks teha võrreldes eelnevate kordadega midagi uut, et inimesed ära ei tüdineks. Reede viimast tundi ei tohiks tähistada liiga tihti, sest muidu saavad energia ja ideed otsa (optimaalne kogus oleks umbes kord kuus).”

„Mida rohkem ettevalmistusi enne reedest lõunat teha, seda suurema tõenäosusega kõik õnnestub ja vähem segadust on.”

„Võib-olla seda, et nad kindlasti RVT-d pooleli ei jäta, isegi kui mingit ideed ei tule, aga tegu on väga ambitsioonikate noormeestega, seega vaevalt midagi sellist juhtub.”

„Ainus piir on aatriumi lagi.”

„Mida rohkem inimesi, seda parem. Mida rohkem pillimängijaid, seda võimsam. Mida rohkem õpetajaid, seda legendaarsem.”

„Ära karda erineda. Vastasel juhul istud sa 90-aastasena oma surivoodil ja kahetsed, et ei elanud oma elu selliselt nagu soovisid, panid liialt rõhku sellele, mida teised sinust arvasid ja ei saanud

sellepärast olla SINA ISE. Keskpärasus on räpane koht, kus olla. Erine, leia enda kõrvale sarnased inimesed ja ela nii lapselikult kui saad – see viib võidule!”

Mida plaanivad abiturientid edasi teha?

Suurem osa vastanud abiturientidest (5) kavatsevad pärast 12. klassi lõppu minna kaitseväge ning osa neist (3) suunduda ka peale seda ülikooli. Üks õpilane sõnas, et tegeleb ettevõtlusega ning tal on plaanis: „Jällegi - lüüa läbi sellega, et teha asju teisti ja julgeda ette võtta teekondi, mida 96% inimesi ei võta /.../”

ABITURIENTIDE PLAANID

LOORE LUSTE

Abiturientidel on gümnaasiumiaeg lõppemas ja ees on uued algused. Küsisin, millised on nende plaanid pärast Treffneri lõpetamist.

Peaaegu 80% vastanutest plaanivad kohe edasi õppida, paar õpilast on otsustanud enne ülikooli minekut võtta vaba aasta. Pisut üle 15% vastanutest lähevad kaitseväge ja seejärel jätkavad õpinguid ülikoolis. Konkurentsilt kõige populaarsem valik on abiturientide seas

Tartu Ülikool. Eesti kõrgkoolidest järgnevad Tallinna Tehnikaülikool, Maaülikool ja Tallinna Ülikool. Iga kümnes vastanu plaanib edasi õppida välismaal, minnakse Hollandisse ja Ameerika Ühendriikidesse.

Treffneri lõpetajate huvide valdkond on lai. Vastanute seas on kõige populaarsemad erialad infotehnoloogia ja meditsiin, järgneb psühholoogia. Ka majandus, füsioteraapia, bioloogia ja arvutiteadused huvitavad mitmeid õpilasi. Paar korda pakuti näiteks keele ja kultuuriga seotud erialasid, mehhatroonikat, finantsjuhtimise ja

äriga seonduvat, ajalugu, veterinaariat, pedagoogikat. Esindatud on lennunduskorraldus, arhitektuur, matemaatika... Ühe vastaja arvas, et sobivad kõik valdkonnad peale füüsika, ühel tuleb teha valik viie eriala vahel ja üksteist vastanut ei tea veel täpselt, mis eriala nad õppima hakkavad.

Vastustest selgub, et enamikul lõpetajatest on plaanid paigas ja ootused tuleviku osas kõrged. Soovin abiturientidele edu unistuste elluviimisel!

MEENUTADES MINEVIKKU, ENNUSTADES TULEVIKKU

KIRKE NIINEMETS

Õpetaja on inimene, kelle poole saab pöörduda, kui endal jääb mõistusest puudu. Nad on justkui inglid, kes annavad abikäe, kui läheb raskeks. Vahel on nad ka ranged Nõia-El-lad, kui laiskus hakkab võimust võtma. Peamiselt on nad aga inimesed. Küsisin neljalt õpetajalt mälestusi ja häid soovide.

Millised mõtted ja plaanid olid Teil abiturientidena?

Aare Ristikivi: Tahtsin kindlasti minna ülikooli, kuna mulle tundus, et terve suur ja põnev maailm ootab mind seal ees. Maailm ootaski, kuna esimesel aastal lõpetamise järel ma ülikooli sisse ei saanud. Tagantjärele mõeldes oli see isegi hea.

Toomas Jürgeinstein: Õppeaasta oli 1981/1982. Mul oli selge plaan tulla Tartu Ülikooli õppima bioloogiat ning suve jooksul soovisin leida tasuvat tööd, et õppeperioodiks raha koguda. Olid ka mõned väiksemad armumised, mis jäid suve saabudes tagaplaanile.

Ott Ojaveer: See oli 38 aastat tagasi ja kes seda enam täpselt mäletab. Üks oluline mõte oli see, kuidas õnnestuvad eksamid Tartu Ülikoolis. Siis olid koolieksamid ja ülikooli sisseastumiseksamid kaks eraldiseisvat asja. Vaatamata sellele, et õppisin matemaatika-füüsika eriklassis, oli ikka teatav kõhklus, kuidas õnnestuvad eksamid Tartus füüsika-keemia-teaduskonda. Äärmiselt oluline oli sisse saada, et lükata vähemalt aasta võrra edasi kohustuslikku sõjaväe-teenistust NSVL armees.

Ülle Hüva: See oli nii ammu, aga püüan meenutada. Kindlasti olid mõtted ja soovid seotud edasiõppimisega. Kahtlesin ja kaalusin mitmeid erialasid. Valikuks osutus matemaatika, kuna tundus, et see annab tulevikus erinevaid võimalusi ja huvitavaid tööpakkumisi.

Kui oleksite praegu abiturient, siis millised mõtted ja plaanid Teil peas oleksid?

Aare Ristikivi: Ilmselt tahaksin minna välismaale õppima, et ennast päris uues olukorras ja keskkonnas proovile panna.

Toomas Jürgeinstein: Kül-

lalt raske on ette kujutada. Maailm on osaliselt veel lukus. Brexit on jõustunud jne. Kindlamad õppeplaanid peaksin tõenäoliselt siduma Eestiga. Küllap tahaksin suve jooksul ka teenida, Eestis matkata – hetkel avastasin, et mu tänased plaanid oleksid suhtelist sarnased neljakümne aasta tagustega.

Ott Ojaveer: See küsimus on küll väga teoreetilist laadi. Arvan, et oleksin seadnud eesmärgiks head tulemused riigieksamitel, millega sisse saada ülikooli. Tänaseks on pea igaühele selge, et hea haridus on väga suur väärtus. Hea haridus annab vabaduse. Annab vabaduse ja suure valikuvõimaluse, kuidas oma elu elada ja millist ametit pidada.

Ülle Hüva: Kui saaksin olla praegu abiturient, siis püüaksin igast koolitunnist võtta maksimumi. Tunniväliselt püüaksin kaasa lüüa huvitegevuses, et oma ellu vaheldust tuua.

Millised mõtted ja plaanid võiksid praeguse abiturienti peas olla?

Aare Ristikivi: Arvan, et neil on muresid rohkem, kui mõne varasema aasta lõpetajatel – kõik on selles pandee-

miapöörises teisiti kui varem. Samas usun, et noor inimene on piisavalt muretu, usub endasse ja saab hakka-ma. Kõik läheb väga hästi ja kui kohe ei lähe, siis võib-olla on ka see millekski hea.

Toomas Jürgenstein: Usun, et teatud kergendustunne ja pingelangus on – eksamid on läbi. Vaatlen õpilasi kui erinevaid isiksusi ning siin ma üldistada ei julge. Nii palju kui on abituriente, nii palju on ka unistusi ja plaane.

„Praegusel abiturientil võib peas olla ärevust tuleviku ees. Samas on kindlasti noored inimesed täis tahet ja valmisolekut edasi õppida.”

Ott Ojaveer: Nii palju kui on abituriente, on ka mõtteid. Teise inimese mõtteid ei näe. Kindlasti on osade mõtted seotud koroonapiirangutega – et need ükskord lõppeks ja taastuks normaalne elu. Ilmselt soovivad paljud lõpetada võimalikult hästi gümnaasiumi, maksimaalselt pingutada riigieksamitel ning minna edasi ülikooli. Ja suure tõenäosusega on ka neid, kes võtavad vaba aasta. Lõppkokkuvõttes on olulisim, et igaüks leiaks elus oma tee, mida mööda käies on ta

õnnelik.

Ülle Hüva: Praegusel abiturientil võib peas olla ärevust tuleviku ees. Samas on kindlasti noored inimesed täis tahet ja valmisolekut edasi õppida.

Milliseid lisaoskusi on tänased abiturientid õppinud kõige rohkem?

Aare Ristikivi: Ma loodan, et nad on õppinud enda õppimise eest ise rohkem vastutama.

Toomas Jürgenstein: Eks oskused kinnistuvad kasutamise-ga. Õpilased on tunduvalt enam viibinud digimaailmas, elanud digielu ja praktiseerinud digiõpet. Igapäevaselt on õpetajad kaugel, ajaplaneerimine, oma õpingute juhtimine jne on nüüd olnud täielikult õpilaste õlul. Kõik need oskused on edasiseks eluks vajalikud.

Ott Ojaveer: Kindlasti on nad õppinud iseseisvalt hakkamasaamist ja oma aja paremat planeerimist. Aga õppinud ka vastutama selle eest, mida nad õpivad ja õppimata jätavad ning mõtlema enam oma lähedaste peale, kuidas neid hoida ja toetada, hindama rohkem suhteid perekonnas (kui muud sotsiaalsed kontaktid on läbi lõigatud, siis pere jääb).

Ülle Hüva: Abiturientid on pidanud kahel kevadel kodus õppima, mis pole kindlasti kerge olnud.

Missuguseid häid julgustussõnu soovite abiturientidele?

Aare Ristikivi: Pole olemas vigu, on õppetunnid!

Toomas Jürgenstein: Kõik, mida südamest soovite ja mille poole püüdate, see tuleb, vahel võib-olla pisut teisel kujul, kui olete ette kujutanud, kuid tuleb. Kui kellelgi on aega, võtke kinnituseks Jaan Kaplinski luuletus „Üks kuningas oli kord maata” ja lugege, kuidas kuninga soovid täitusid.

Ott Ojaveer: „Ei ole paremaid, halvemaid aegu. On ainult hetki, milles viibime praegu” – need Artur Alliksaare sõnad sobivad kenasti tänasesse aega. Igal ajal on omad raskused. Igal ajal on omad eelised. Viimased poolteist aastat on olnud pigem keerulised, kuid teie kooliaega tervikuna on jäänud ka väga palju rõõmsaid hetki. Alati ei ole kahjuks võimalik keskkonda, kus elame, ise kujundada. Sellisel juhul tuleb kohanduda olukorraga. Kes paremini ja kiiremini elukeskkonnaga kohandub, see elab ka suurema tõenäosusega õnnelikumat elu.

Ülle Hüva: Loodan, et koh-tudes mõne aja pärast oma õpilastega, ei pea ma kuulma juttu sellest, et HTG-s õppides ei olnud üldse raske ja sai tegeldud kõige muuga peale õppimise!

TÄISKASVANUTE (M)ELU VÕLUD JA VALUD

MAARA
PARHOMENKO

Koolilõpetajatel mõlgub tihti mõtteis küsimus, kas nad ikka on piisavalt valmis pesast välja lendama ning sammuma kindlalt iseseisva elu karmi reaalsuse poole. Nagu ütleb vanasõna: kus häda kõige suurem, seal abi(turient) kõige lähem.

Testi läbinutele garanteeritud diplom eluülikoolis!

1. On kuu lõpp. Rahakotis ulub tuul. Näpud on põhjas. Külmkapiski on vaid igav liiv ja tühi väli. Kuid kere on heledamast heledam. Kust leiad toitu?

- A) lähen õpetaja Beieriga mammutijahile
- B) külastan enda kunagist ajalooõpetaja Pungat, et näpata tema klassist mõni barbarissi klaaskomm
- C) pühin teklilt tolmu ja hiilin geniaalselt maskeeritud pärastlõunal Treffneri sööklasse ülejääke sööma
- D) tasuta lõunaid ei ole olemas

2. Ühel kaunil päeval teel poodi piima järele ründavad Sind äkitselt onud pangast, kes meenutavad Sulle mesimagusalt, et oleks viimane aeg hakata pensioni kogumise peale mõtlema. Minu teine pensionisammas saab ole-

ma...

- A) dooria stiilis
- B) joonia stiilis
- C) korintose stiilis

3. Juba mitmendat päeva valutab Su hammas mis hirmus, kuid järjekord hambaarsti vastuvõtule paistab lõpmatu. Mida Sa ette võtad?

- A) helistan vanale semule loodusklassist, kellest on tänaseks saanud edukas hambaarst, ja meenutan talle seda korda, kui ma ta kord söökla järjekorras ette lasin
- B) piinlen ja kahetsen, et kooli ajal pudeleid hammastega avasin
- C) palvetan Hugo vaimu poole
- D) ristimisel joodeti mulle nii suures koguses koirohtu sisse, et ma pole siiani valu kordagi tundnud

4. Ole lahke astuma täiskasvanute elu oravarattasse. Mis on hea ajaplaneerimise saladus?

- A) 8-8-8 reeglist paremat ei eksisteeri
- B) tulevikus hakkab kell minu järgi käima
- C) aeg on suhteline
- D) elu peab elama nii, et iga tund oleks „õnnetund“

5. Otsekui välk selgest taevast lõpetab Su pesumasin töötamise. Oh seda häda ja viletsust – tuleb välja, et Moment parandab asju vaid reklaamis. Mis on

lahendus järjekordsele probleemile?

- A) panen riided mustapesukorvi ning nii usumatuna, kui see ka ei kõlaks – peagi on need voldituna tagasi kapis
- B) hakkan riideid pesema Emajões
- C) panen raske südamega enda sörmuse Osta.ee kesk-konda müüki ning ostan uue pesumasina
- D) panen pesumasina riisi sisse kuivama
- E) parandan ise ära – ma ei spikerdanud füüsika tunnis kunagi

6. Üks silmapilgutus ning enne, kui arugi saad, on Sul ülikooli diplom käes. Oled teada-tuntud ahelas Treffner → ülikool → rikkaks jõudnud nii kaugele, et nüüd on aeg rikkaks saada. Hoolimata kõigist pingutustest, ei õnnestu Sul mitte kuskile tööle saada. Mida Sa teed?

- A) lähen poliitikasse
- B) kandideerin Treffnerisse õpetajaks
- C) teen OnlyFansi kont
- D) hakkan suunamudijaks

7. Aastad on lennanud linnutiivul ning ees terendab keskeakriis. Oled jõudnud ahela Treffner → ülikool → rikkaks viimasesse peatusesse. Puudu on vaid „see üks ja ainus“, kellega leivad ühte kappi panna. Kuidas leida endale tõeline eluarmastus?

A) peaasi et järgid U. Saare kuldset reeglit: „Seda vana-inimeste asja härmakatega ei tee!”

B) töötamine on mu armastus esimesest silmapilgust

C) panen Treffipihti kuulutuse

8. Sulle antakse ülesandeks võõrustada väärilt ning stiilipuhtalt Eesti presidenti. Nii mõnelgi teisel oleks vesi ahjus, kuid Sa ei muretse, sest...

A) mul on etiketi tunnist väga hästi meeles, mis temperatuuril viskit serveeritakse

se

B) mis küsimus see on, mina olen Eesti president

C) see on ilmselt vaid uni

9. Järjekordne kooli kokkutulek. Kuigi õhtu on veel noor, otsustad Sa minna ja tänada omaaegset Treffneri vilistlast, kelle eeskujuta ei oleks Sa täna see, kes oled. Millise inspireeriva vilistlase jutule lähed?

A) Anton Hansen Tammsaare

B) Sander Õiguse

C) Erkki Hüva

10. Väljas paugub niivõrd käre pakane, et õige pere-mehe ei lase koeragi välja. Kuid aastad on teinud oma töö ning kehva mälu tõttu unustasid Sa elektriarve ära maksta. Küte keeratakse välja. Mis nüüd saab?

A) mitte midagi, kolm aastat antarktilise kliimaga koolimajas on mind karastanud

B) teen trepikooksu, et vältida alajahtumist

C) meenutan värvikaid gümnaasiumiaastaid ning süda täitub koheselt soojusega

TSITAADID PILLA-PALLA TRIINU ARU

Kolme aasta jooksul koguneb ilmselt iga treffneristi mällu mõni vahva tsitaat või naljakas juhtum, mis on seotud mõne kindla õpetajaga. Ka tänavu ei ole olukord teisiti – oleme vaimukused küll kokku kogunud, kuid tsitaatide autorite nimed on apsaka tagajärjel sootuks valesse järjekorda sattunud. Vajame abi ja selleks ühenda ütlus õige õpetaja nimega!

„Valgusallikaks on planeet päike.”

Ott Maidre

Õpetaja õpilastele, kes lugesid Dostojevski „Idiooti”: „Nii, siin on meil siis Idioodid...”

Ljubov Titova

„Jätke meelde, et suhe tähendab kõige jagamist!”

Jaan Paaver

„Mida me näeme siin? Aju - seda võiks aeg-ajalt omada, eriti mõned inimesed.”

Indrek Pajur

Kahooti parool – see on magusam kui ema pangakaardi PIN-kood.”

Raimond Lepiste

Õpetaja, olles kirjutanud tahvlile sõna „катастрофа”: „Kokkuvõttev sõna vene keele kohta.”

Ave Küller

„Kui puu kukub, siis ärge kinni püüdke!”

Tiina Pluum

12. KLASSIDE ENTUSIASTID JA MUUD AKTIVISTID

STELLA PÄRI
LULU INARI OTIILIA VASE

Uurisime abituriumi-klassi õpilastelt, kes on nende arvates lennu stiilikuningas või -kuninganna, kes kõige tugevama ajumuskliga, kes kõige suurem kohvipausihoolik ning saalihokientusiast. Erinevad ainulaadsused kirjeldavad menukaimateks osutunud õpilasi, kellelt küsisime mõne šiki küsimuse.

Küsimused:

- 1) Mis on parim koolitoit?
- 2) Mis kell Sa hommikul ärkad?
- 3) Anna nippe, kuidas sama lahe olla kui Sina!
- 4) Mis on maailma parim raamat?
- 5) Kuidas paremini kesken-duda?
- 6) Mis Sa arvad, millega põhjendasid lennukaaslased Sinu ainulaadsust?
- 7) Jah või ei?

a18 - Aksel Joonas Reedi - kõige parem müügimees, väga seltskondlik

- 1) Paneeritud juustupiff
- 2) Üritan ärgata 8 aga tavaliselt ärkan ca 9
- 3) Kuula scootrit, *makes u the coolest guy ever*
- 4) Ma arvan, et Ben Horowitzi „Hard Things About Hard Things“
- 5) Kuula scootrit ja pane tiktok kinni
- 6) Mul pole õrna aimugi, ehk see et ma suudan iga inimesega millestki rääkida
- 7) Alati jah

b18 - Argo Ers - drip king

- 1) Kartulivorm hakklihaga
- 2) Koolipäevadel 6.40, nädalavahtetusel 9.30
- 3) Ei soovi avaldada, et konkurentsi madalana hoida
- 4) „Suur Gatsby“
- 5) Leia vaikne keskkond, kus saad olla omaette
- 6) Võimalik, et nad pidasid erakordseks minu spordialaseid teadmisi
- 7) Jah

c18 - Olaf Tamm - ekstravaganza, *insanely* pikk, on ikoon

- 1) Kikerherne lasanje
- 2) Koolipäevadel ärkasin seitsmest, distantsil ärkasin 1 kuni 2 minutit enne tunni algust ja praegu 11 paiku
- 3) *Be gay, do crime?*
- 4) Ma ütlen autorid, mitte raamatu: Murakami või le Guin
- 5) Kustuta tiktok telefonist ära ja tee midagi mis huvi pakub
- 6) Valjuhäälne ja vapustavalt hea välimusega?
- 7) Jah

d18 - Alex Aus - kõige inspireerivam kokk/influencer/spordi- ja pullivend

- 1) Hakkliha vormikas koorekastmega üle ujutatud nii, et kastet tilgub üle taldriku ääre ja kokatädid krimpsutavad kulmu.
- 2) Viljelesin 11. klassis päris aktiivselt kell 5 ärkamist, aga nüüd olen miskipärast selle tagaplaanile jätnud ja ärkan siis kui jumal juhatab. Režiim on tegelikult megalt kasulik, pean ise ka ennast kokku võtma.
- 3) Sa ei saa olla lahe, kui sa ei ole sina ise. Kõik teised inimesed on juba võetud, pane hullu, 90-aastasena sind ei huvita, mida teised sinust mõtlevad, miks peaks nüüd?
- 4) Tahan kohtuda inimestega, kes on rohkem lugenud kui mina ja neid kuulata, nendega jutustada, sest neilt on alati midagi õppida. Kui ma ise peaksin ühe raamatu valima, mida iga treffnerist lugema peaks, siis oleks see sisult lihtsam kui Voltaire, aga mõttemaailma osas piiritult silmiavav „Rikas Isa, Vaene Isa“. Kahjuks pole see veel haridussüsteemis kohustuslikul kohal. Kahjuks.

5) Õpi ja vaata videosid, kuidas saada "Flow state'i". Seal sa unustad aja kulgemise, oled kontsentreeritud ja tunned ennast hästi. Kes sinna igal hetkel minna oskab, on võitja.

6) Olen veits hull.

7) Jah. Kindel jah.

e18 - Kristo Valge - oma suupilliga vahetundides, tegi kaevikuid ja kompromisse

- 1) Olgu silm tuhm ja kõrv kurt
Ning päev ükskõik kui paha
Tuleb sööklasse kiire spurt
Eks kõik ju seda taha

Valmind jumalate ambitsioonist
Saanud kauniks kollakaks tooniks

„Mis on see?“ küsimus veel viimselt jobult
B A N A A N I J O G U R T

- 2) Hiljuti nii, kuis jumal juhatab. Kuna ma olen aga ateist, siis 7-8 vahel. Saab 6 tundi tuulde visata ja lõviosa päevast on veel ees!
- 3) Kindlasti tuleb olla jubedat moodi humoorikas (nagu mina). Kui sellega vedanud ei ole, siis võid ära petta ka järgmiste nippidega: kirjuta inimestele esimesena, kuula neid, ole siiras - need kipuvad ka inimestele meeldima. Tee nii ja varsti oled äge nagu mina!
- 4) Müüginumbrite järgi vist piibel, aga mulle meeldib hoopis Exurbia „The Fifth Science“. Kui Sulle meeldib ulme, metahuumor ja eksistentsiaalne äng, siis soovitan otsida!
- 5) Kui sind heli ei häiri, siis Godspeed You! Black Moya muusikat soovitan soojalt. Samuti on hea tükeldada oma tegevust ajaliselt ja PUHATA (*I know*, ma käin ka Treffis).
- 6) "Ou, tead küll, see on see tüüp, kes suupilli mängib ja seda.. mis ta nüüd oligi... noh seda lauamängu kaevikutega korraldas."
- 7) Sa lased mööda iga lasu, mida sa ei lase, miks siis mitte?

„LÕPETAVAD” ÕPETAJAD

ESTIN RAND

Pärast kolme aastat gümnaasiumi on igati paslik teha kerge ülevaade lõpetajate klassijuhatajatest ning sealjuures uurida, kuidas abituriendid ise neid ise-loomustaksid. Selleks küsisime klassijuhatajatelt kui ka kaheteistkümnendikelt seitse maagilist küsimust.

1. Milline olite Teie oma gümnaasiumiajal?
2. Kui Te ei oleks õpetaja, kes Te oleksite?
3. Mis on Teie kõige ebatavalisem harjumus?
4. Kui Te saaksite reisida ükskõik kuhu, kuhu Te reisiksite?
5. Mida Te teeksite, kui võidaksite loteriiga miljon eurot?
6. Mis toob Teile alati naeratuse näole?
7. Kuidas maandate negatiivsust?

AIMAR POOM (12.A)

Ise vastab: 1. Mina olin äärmiselt tagasihoidlik ning seetõttu kahjuks eriti oma klassi- ning lennukaaslastega ei suhelnud, kui üksikud erandid välja jätta. Muidu olin hea õppija, käisin alati koolis ning sain tunnis kaasa töötades nii hakkama, et kodus eriti lisaks õppima ei pidanud.

2. Sportlane? Petanker näiteks või veel mõne täpsusala esindaja. Või kirjanik, ootan seda aega, kui saaksin näiteks memuaare kirjutada, koolis juhtub igasugu lugusid.

3. On paar väga halba harjumust, millest ma ei räägi, aga veidi olen monkilik, mõned asjad peavad väga korras ning alati ühesugused olema, aga püüan end parandada, sest mõistan, et pole mõtet ennast hulluks ajada.

4. Peamiselt ilusasse, võimalusel puutumatusse loodusesse, näiteks Amazonase vihmametsad, avastamata Aafrika jne.

5. Ostaksime perega ilusa maja väikese aiaga, kus lastel hea mängida, natuke lubaksime kindlasti ka endale, näiteks ilusa reisi, ja ülejäänud ilmselt investeeriksime.

6. Minu lapsed, nende siirus ja vahetu armastus on hindamatud! Positiivsed emotsioonid petangiväljakul, niinimetatud palgapäevad, kui tajud, et teatud töö tasub end ära. Elu kõige suurem ning pikaajalisem naeratus oli näol, kui tegime sõpradega langevarjuhüppe. See oli niivõrd võimas emotsioon ja eneseületus, et pärast seda oli pool päeva katkematu naeratus näol.

7. Püüan leida aega endale, mõelda positiivselt. Kindlasti aitab väga palju füüsiline aktiivsus ning enda hobidega tegelemine, samuti lastega mängimine, aga ka toreda raamatu lugemine ning lihtsalt looduses viibimine.

Foto: Erakogu

Õpilased vastavad: 1. Ta teadis, mida ta tahab õppida, ja pingutas täpselt nii palju, kui selleks vaja oli. Ta oli väga sportlik. Tubli matemaatik.

2. Spordikohtunikuna. Treener? Või siis lastega kuskil. Profisportlane.

3. Harjutas kehalise tunni ajal salaja petangi võtteid. Igale sünnipäevalapsele üllatusmuna osta. Ei oska midagi välja tuua, kõik ebatavalised harjumused on ilmselt kolme aasta jooksul nii tavaliseks muutunud. Autoga Tähtverre sõitmine.

4. Kihnu saarele. Ta eelistaks ikkagi rahulikku, ent aktiivset puhkust Eestimaal. Ta läheks olümpiamängudele. Prantsusmaale – seal on petangi tipud.

5. Ostaks omaile petangi klubi või uue saali selle mängimiseks. Ostaks vajalikke asju, annetaks ära või annaks midagi lähedastele. Petank on kallis spordiala, veidi kasutaks selleks, kuid enamik kuluks kindlasti perekonnale.

6. Armsad inimesed. Petangist või oma lastest rääkimine. Mõni hea anekdoot. Head tulemused spordis.

7. Oma positiivsusega. Ikka sportides. Temas pole negatiivsust, kuid tõenäoliselt maandaks ta seda kooli keldris petanki mängides.

ANNELI SAARVA (12.B)

Ise vastab: 1. Õppisin samas kohas, kus praegused treffneristidki. Mul olid lõputunnistusel päris head hinded ja ainult kolm nelja – astronoomia, matemaatika ja keemia. Tegin palju trenni ka – minu põhialadeks olid sprint ja kaugushüpe.

2. Spordiarst või korilane.

3. Ilmade soojenedes nädalas mitu korda muru niita.

4. Maldiividele.

5. Investeeriksin.

6. Eriti hea nali.

7. Muru niites.

Õpilased vastavad: 1. *Ultra macho* naine. GigaChadiina. Eeskujulik ja sportlik.

2. Loomaarstina. Tippkiirkõndija. Aednikuna.

3. Inimesi mitte sauna lasta. See, et ta ei joo kohvi (?). Ei tule pähe.

4. Brasiiliasse. Kuule, sest maapealsed asukohad jätaksid ta arvatavasti külmaks.

5. Reisiks ja rändaks, saaks uusi adrenaliinirohkeid kogemusi. Läheks ümbermaailmareisile ja loodetavasti võtaks meid kaasa.

6. Hea nali. Reisimine! Tegelikult suhtlemine, ta on nii hooliv ja tore inimene!

7. Huumoriga. Sporti-sporti-sporti!

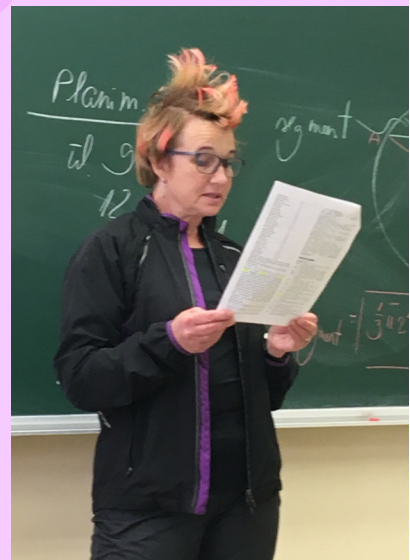

Foto: Erakogu

EHA PAABO (12.C)

Foto: Erakogu

Ise vastab: 1. Olin usin õpilane, kes otsis oma kohta Päikese all. Käisin kaubanduskallakuga klassis, kus pidin kohustuslikus korras õppima masinakirja (arvutiklaviatuuri taga istudes olen selle sunnitud õppe eest väga tänulik!) ja veetma suvekuid kaubandusvõrgus praktikal olles (töö müüjana meeldis mulle!). Sain aru, et kaubandus pole see valdkond, millega hilisemas elus end siduda tahan. Seda enam, et juba põhikoolis tekkis huvi meditsiini vastu ning gümnaasiumiajal osalesin ülikooli haigla juures tegutsevas noorte meedikute klubis, mille särav ning innustav eestvedaja oli noor dr Toomas Sulling – hilisem kuulus südamekirurg. Kui lõputunnistuse kätte sain (keskmine hinne oli 5,0), langes valik aga keemiaale, mis tundus piisavalt väljakutseid pakkuva ja põneva valdkonnaga õppimiseks. Ja ma ei pidanud pettuma.

2. Ilmselt oleksin arst. (Tänaseks tean, et verekartusest ja psühholoogiliselt keeruliste olukordadega leppimisest oleksin üle saanud. Omal ajal erialavaliku ees seistes ei

suutnud nendest hirmudest üle olla.)

3. Ebataavalisi harjumusi ei teagi endal olevat. See, et pühapäevase hommikukohvi juurde peab käima mingi magus koogitükk, pole ju midagi ebataavalist?

4. Austraaliasse! Sealset värvikat loodust – nii taime- kui loomariiki arvestades – tahaks küll eakraani vahendusega kogeda.

5. Minu jaoks on eurode selline suurusjärk hoomamatu nagu Avogadro arv ($6,02 \cdot 10^{23}$), et ei oska isegi unistada.

6. Kohtumine Treffneri vilistlastega.

7. Positiivsusega – püüan leida alati midagigi head, mille toel ja nimel edasi liikuda. Head kaaslased, raamatud, muusika, kunst, loodus...

Õpilased vastavad: 1. Äärmiselt korralik ja punktuaalne õppur ning abivalmis ja südamlrik klassiõde, kuid mine sa tea, äkki oli temas peidus ka salapärase peolõvi, mis aastate möödudes tema isiksuse tagaplaanile on suundunud? Tubli õppija, hea keemias ja matemaatikas, kodused tööd alati tehtud. Sassis juustega reeglite rikkuja. Kõige hoolivam ja soojem õpilane, kes oli alati kõigile toeks.

2. Parkimiskontrolör. Kosmonaudina või Terminaatori bändi mänedžerina. Õpilasmentorina või professionaalse kultuurikümblejana! Olgu, tegelikkuses töötaks ta ilmselt kuskil kõrgel positsioonil teaduses ja sünteesiks olulisi aineid olulistest ainetest. Kas sai veel mainitud, et tema töö oleks kindlasti hästi oluline? Uudisteankur, sest ta räägib kiiresti.

3. Klassile erinevate sündmuste tähistamiseks kooke küpsetada. Alati küsida ülesande kohta, mida teha ei osanud ning palvetada, et ta sind ei küsi. Kirjutada lehekülgede numbrid kaldkriipsuga ülesande numbrite järele. Tatsata hästi kiirete pisikeste sammudega ringi – tõeline töomesilane!

4. Ma kujutan teda ette Islandil kohalikke lambaid toitmas... Norra ja Rootsi sobiksid ka talle hästi! Mõnda Eestimaa rabasse. Eestis mingisse armsasse väiksesse kohta.

5. Paneks hoiupõrsasse. Ehitaks oma aeda keemialabori? Ostaks olulisi (kalleid) aineid ja siis sünteesiks nendest olulisi (uusi) aineid ja kirjutaks selle põhjal menuka teadustöö. Eeeee, keemialabori täisremont ning uued tahvlimarkerid?

6. Vahet pole, kas võitsid just riikliku teaduspreemia, viskasid veel ühe kettaheiterekordi, olid parim e-etteütlu kirjutaja vabariigis või suutsid lihtsalt ühe perioodi lõpetada ainult viite ning neljadega või saatsid oma tegelikult sisuka ja õpetliku referaadi ära alles nädal aega tähtjast hiljem, kuid siiski saatsid, Eha on ALATI oma õpilaste üle uhke ja rõõmus, ükskõik, kui väikese saavutusega õpilane hakkama saab. Kui keegi mingi maitseka nalja teeb – tal on huumorisoon! Südamest öeldud head sõnad.

7. Teeb ohtlikke keemilisi katseid. Kõpsetamise või looduses viibimisega? Natuke sarkasmi ja valjemat häält, aga meie klassijuhataja jagab ikka palju positiivsust!

ANNELI MÄGI (12.D)

Ise vastab: 1. See on väga tore küsimus! Ma ei ole kunagi mõelnud sellele ja otsustasin, et küsin neljalt klassikaaslaselt, millisena nad mind mäletavad. Sellest kujunes südantsoojendav retk mälestuste radadele. Ühisosa vastustes oli: naeruline/naerata.

Gümnaasiumi ajal õppisin ma kitarri mängima ja laulsime koos palju, eriline huvi oli mul programmeerimise vastu. Me laulsime vene keele tunnis kitarri saatel õpetaja rõõmuks tšastuškasid, et tal ei jääks mingil juhul aega meid vastama kutsuda. Õpetaja jättis meile lahkelt mulje, et oleme osanud teda üle kavaldada.

2. Tegeleksin ilmselt mingite andmebaasidega või mine tea, igasuguseid huvitavaid ameteid on olemas.

3. Mulle väga meeldib maal olla ja kui ma parajasti õpilasi ei hari, siis on mul harjumus harida hobi korras maad ja kasvatada endale ja oma lähedastele ökoloogiliselt puhast toitu.

4. Mulle meeldib reisida ja maailma avastada. Üks tore koht, kus ma ennast väga hästi tundsin, oli kevadine Sorrento. Aga kui antaks võimalus ükskõik kuhu minna ja peaksin pikemalt mõtlemata otsustama, siis usun, et käiksin esmalt kusagil Aafrikas, näiteks Ugandas, Lõuna-Aafrikas, Madagaskaril või koguni Sokotra saarel.

5. Võtaksin aasta vabaks ja reisiksin (kui jälle saab mõistlikult) ning siis mõtleksin edasi.

6. Kohtumine toredate inimestega või kui näen, et inimesed hoolivad kellestki-millestki päriselt ja kellelgi läheb hästi.

Teinekord piisab ka, kui koduõuel jälle käo kukkumist kaugelt kuulen. Käo kukkumine kadus

Foto: Liisa-Lotta Jürgenson

KLASSIJUHATAJAD

pärast metsade mahavõtmist. See annab teadmise, et linnukestel on veel kohti, kuhu pesa ehitada, ja käol, kuhu käomuna poetada.

7. Käin suitsusaunas ja ujun järves. Eriti hästi mõjub siis, kui vesi on külm. Rändan mööda metsi, kuni neid veel on.

Õpilased vastavad: 1. Igati ontlik ning pisut pabinas, kui mõni asi ei läinud plaanipäraselt. Samas ka kindlasti äärmiselt tegus ning hakkaja. Ta oli väga sarnane praegustele treffneristidele, käis samuti akadeemiliselt tugevas koolis. Ilmselt oli ta olemuselt üpris kaalutlev ja täiskasvanulik.

2. Talurahvamuuseumi perenaine. Kasvataks kanu. Suure tõenäosusega oleks tal suur farm.

3. Muidugi sõita arvutitooliga ringi, kuid lisaks sellele hääldab ta „chat” nagu „tšattt”, mis on samuti vahva. Tal ei olegi ebatavalisi harjumusi. Tooliga mööda klassiruumi vuramine. Õpilasi enda juurde kutsuda, et koos nende hindeid vaadata.

4. Seda peab tema enda käest uurima. Ta läheks Põhja-Itaalia mägesid avastama. Kuhugi päikselisse kohta, kus välja puhata.

5. Laseks oma maakoju veel ühe sauna ehitada. Ostaks õuele miljon kana. Koliks Missosse elama. Ta üritaks selle rahaga kuidagi maailma paremaks kohaks muuta.

6. Jan-Eriku kitarrimäng. Kui me infominutites rõõmsad välja näeme. Armas lillekimp/kingitus, mis on tulnud südamest. Excel.

7. Chillib oma maakodus. Märkab väikeseid positiivseid aspekte, näiteks päike paistab või et kohe on nädalavahetus. Maale põrutades. Missos puhates ja päikesele mõeldes.

TIINA NIITVÄGI-HELLAMAA (12.E)

Ise vastab: 1. Õppeedukuse seisukohast olin kahtlemata hea õpilane, õpetajate jaoks mitte tingimata – küsisin ja kommenteerisin palju ning kippusin tundides targutama. Seega polnud ma sugugi kõikidele oma õpetajatele meele järgi. Õnneks oli just minu keskkooli ajal ja enne seda tulnud Tallinna 10. keskkooli (praegune Nõmme Gümnaasium) terve hulk noori õpetajaid, kellega meil, vanema kooliastme õpilastel, oli väike vanusevahe ja seda suurem vastastikune mõistmine.

Loomult olen alati olnud pigem rõõmsameelne, abivalmis ja aktiivne. Põhiosa oma energiast suunasin kõikvõimalikesse niinimetatud tunnivälistesse tegevustesse, nagu näiteks ürituste korraldamine või nendel osalemine. Tol ajal olid meie lemmikuteks luuleõhtud. Lugesime ise peast ette eesti luuletajate tekste ja kutsusime õhtustel aegadel kooli esinejaid – meenuvad Juhan Viiding ja Jaak Johanson... Talviti käisin lumelinna ehitamas ja suviti arheoloogilistel kaevamistel. 1987. aastal, kui loodi Eesti Muinsuskaitse Selts, astusin selle noortetoimkonna liikmeks ja sealt edasi tekkis juba tõsisem huvi nii Eesti ajaloo vastu kui ka soov omalt poolt midagi Eesti heaks ära teha.

2. Minus on tubli annus Hunt Kriimsilma. Hea tahtmise korral saaksin 9 ametit kokku küll. Õpetajaamet polnud sugugi mu esimene valik. Kui ma uskusin juhusesse, siis võiks öelda, et sattusin õpetajaks juhuslikult. Enne seda jõudsin olla muuhulgas näiteks restauraator,

riigiametnik ja kooliasutaja (kui selline amet oleks olemas). Õpetajatöö kõrvalt olen ka aastate jooksul kogu aeg rohkemal või vähemal määral tegelenud tõlkimisega ning praegu, mil ma enam õpetamisega nii väga seotud ei ole, kulub suurem osa minu ajast just tõlkimisele ja mõningal määral kirjutamisele.

3. Ebatavalisust on keeruline määratleda. See oleneb suuresti sellest, mida pidada tavaliseks, aga mis ühtede jaoks igati tavaline, võib teiste jaoks olla äärmiselt ebatavaline. Ja harjumused teadagi elu jooksul muutuvad. Kui rääkida mu praegusest elust, siis kas tsässonas hommikupalvete lugemist võiks liigitada ebatavaliste harjumuste kategooriasse?

4. Tuleb tunnistada, et juba mõnda aega ei unista ma enam kaugetest ja eksootilistest sihtkohtadest. On mõned paigad, kuhu igatsen tagasi, ja mõned, millest olen viimastel aastatel mõelnud ja mis veel käimata. Aga kõik see on tehtav või isegi juba tegemisel. Siiski on üks reis, mille puhul tunnen, et see teekond oleks minu jaoks midagi enamat, kui lihtsalt põnev uue avastamine või südantsoojendav vanaga taaskohtumine. Olen sellest mõelnud ilmselt 20. eluaastast alates ja ometi pole siiani mõttest kaugemale jõudnud. Ju siis polnud aeg veel küps...

Foto: Joel Ruuben Seene

Tahaksin minna Pühale Maale, maailma kolme monoteistliku religiooni kohtumispaika, mille Jumal kõikidest paikadest päikese all valis välja selleks, et sündida siia maailma inimesena. Aga ma ei taha minna sinna turistina, vaid palverändurina, ja kui vähegi võimalik, kogenud teejuhi saatel, kes õpetaks märkama ja tunnetama seda, mis jääb pealispinna alla ja pinnapealsuse varju – asjade peidetud ilu ja tõelust.

5. See oleks küll tõsine proovilepanek ja kiusatus, mille ma parema meelega oma elus vahele jätaks, aga kui nii peaks siiski juhtuma, siis varjaks oma võitu nii hästi kui suudaks kõikide eest ning püüaks toetada sellest erinevaid organisatsioone, mis teevad head inimestele, loomadele ja loodusele. Väikeste summadega, mitte palju korraga. Ja ostaksin kusagil Eestis, soovivatult oma kodukandis Lõuna-Eestis, ühe võimalikult suure tüki metsa ning teeksin sinna kaitseala (mõistagi kõikide metsamajandajate pahameeleks), kus mets võiks kasvada nii, nagu ise tahab ja seda oleks lubatud hooldada ülivähesel määral ning mitte mingil juhul muudel kui üksnes

praktilistel kaalutlustel, et ka inimloomal säiliks võimalus metsast rõõmu tunda. Vist paneks ka oma maakodule uue katuse, enne kui vana päris läbi. Aga seda teen ehk ilma miljonitagi.

6. Raske küsimus. Kui mõtlen sellele, millal ma naeratan, siis tuleb tõdeda, et ka tõsisena hoiavad mu suunurgad pigem üles- kui allapoole. Kindlasti toovad naeratuse näole armsad inimesed, sealhulgas mõistagi mu õpilased. Pole vahet, kas endised või praegused – mingis mõttes jään alati treffneristide õpetajaks ja treffneristid minu õpilasteks. Siin põhjamaa kaamoses teeb meele rõõmsaks ka päike, kui ta suvatseb meie peale lahke pilguga vaadata. Ja muidugi Ilu. Kuidas see siis ennast ka ei ilmutaks – looduses, loodus, loomingus.

7. Kirjutamisega – aitab imehästi. Soovitan igaühele – kirjutage oma mustad mõtted endast

KLASSIJUHATAJAD

välja, sest nii teete eneses ruumi heale ja õpite pealekauba iseennast paremini tundma.

Õpilased vastavad: 1. Väga lõbus ja energiline. Kõige armsam.

2. Ta oleks maailmarändur. Matkagiid. Ta töötaks tõlgina.

3. OLLA ALATI POSITIIVNE. Kinkis kõigile sünnipäevaks enda vanu raamatuid ega võta õpilasi enne Facebookis sõbraks, kui nad on gümnaasiumi lõpetanud.

4. Sõidaks ikka Prantsusmaale. Himaalajasse.

5. Rändaks maailmas ringi ja saaks välismaal palju sõpru. Annetaks. Jagaks oma perekonnaga.

6. Ma olen näinud ainult naeratamas ehk... kõik vist? Naeratus pole ta näolt kunagi kadunudki. Teda ajavad naerma igasugused väiksed äpardused – ta on lihtsalt nii optimistlik.

7. Ütleb alati julgustavaid ja motiveerivaid asju, naeratab ja pakatab energiast. Kallistab kedagi? Jalutab looduses.

AGE SALO (12.E)

Ise vastab: 1. Riskialdis ja isepäine, kuid samas tubli õpilane. Armastasin tearit rohkem kui kooli ja unistasin elust suures linnas.

2. Sürrrealismi ja abstraksionismiga flirtiv maalikunstnik.

3. Linnas liikudes vestlen sageli lindudega. Hakid on iseäranis meeldivad vestluspartnerid.

4. Saarele, kus oleks vähe turiste ja palju võimalusi nautida mereande. Näiteks Pico saar sobiks hästi.

5. Paremitte, aga kui nii juhtuks, siis püüaksin osta aega ja koliksin metsa elama.

6. Õnnetunne.

7. Kõnnin koeraga mööda põlde, metsi ja mõtlen. Püüan serotoniini, dopamiini ning endorfiinide taset tõsta.

Õpilased vastavad: 1. Äärmiselt osavõtlik ja hooliv, aga ka piisavalt teravmeelne ja šarmantne. Tundus rahulik, aga sisimas mässaja. Agesaloline.

2. Tänapäevane versioon Sokratesest, kes käiks tänavatel ringi ja vestleks/vaidleks vastutulijatega. Selgeltnägijana. Ornitoloogina.

3. Tunni alguses "Tere tulemast!" ütlemine. Kingib kõigile sünnipäevaks pastakaid.

Salo: *ütleb midagi veidi provokatiivset*

Foto: Lisa-Lotta Jürgenson

Klass: *vait*

Salo: Vaielge minuga! (see on tegelikult hästi armas ja vahva)

4. Ruumi 107. Hiiumaale. Läheks Tiinaga Prantsusmaale kaasa.

5. Ostaks enda garderoobi veel üliägedaid riideid. Võtaks ülejäänud eluks tööst puhkuse. Koliks Saaremaale ja hakkaks luuletajaks.

6. Talle meeldib kuulda meie päevast ja elust väljaspool kooli. Kui meie klassi ajaloo poisid mingit nalja teevad. Põnevad ja ootamatud mõtted ning laused. Talle meeldivad muumitassid.

7. Ta oskab kõiges alati head leida. Veiniga. Täidab oma isiklikku päevikut.

SEIGAD PILTIDES

2018

b18

c18

Today 08:59

Tere! Palun vii kiiresti
enda pesu saksa
keele klassist ära. M.
Matto

Today 09:10

Tere! Kas oleks
võimalik homme
neile järele tulla? Siis
kindel, et kuivad.

Today 09:11

Ei. Kohe tuleb ära
viia.

d18

e18

LÕPETAJAD

12.a

Triinu-Mai Allingu - nunnu võrkpalliäss
 Helene Dimitrijevi - kõige talendikam
 Mart Dudin - dudib mata videotundidel
 Indrek Herodes - mehaanik
 Mark Theodor Jalakas - purjetaja
 Anton Jaska - vinge kallistaja
 Aleksander Kattel - täitsa hüva
 Carl Kaiser Kiidjärv - muuseumimagaja
 Hedi-Riin Kivikas - ära sokki, lumi pakib, kõige armsam
 Iris Kreinin - astroloogia <3
 Katrin Kulberg - Konspektide meister, lisatool
 Sander Kõiv - Härra kultuur
 Allan Lindmäe - Aian
 Peeter Lääniste - regulaarne doonor
 Allan Mõts - Autolilla
 Hanna Normak - teadmata kadunud
 Ingemari Org - See nunnum pool Türgi rahvakunstiansamblist Kebab
 Hannes Palu - istutab mata tunni ajal metsas
 Oskar Puis - füsapraksi taksojuht
 Kerstyn Pärn - super joonistaja
 Roberta Pärna - rahaboss
 Ireen Randoja - tantsuäss
 Aksel Joonas Reedi - ärimees
 Austin Roose - naistemees
 Anti Saar - hüva lemmik
 Ott Saar - üritab laupäeva ja pühapäeva hommikuid edasi lükata teatud abiva-hendit kasutades
 Simon Selg - füüsikageenius
 Katariina Siilak - vetelpäästja
 Helen Sinivee - koeraemme
 Karel Somelar - pühendunud hilineja
 Katarina Süüden - „Täna pole isegi teisipäev“
 Paul-Bryan Tanilsoo - Itimees
 Viivi-Maria Tanilsoo - oskab väga hästi vene keelt
 Gregory Torim - suurim nohik
 Anette Valge - jõuksivend
 Ingrid Veermäe - rööprähkleja
 Priidik Meelo Västriku - pläädik

12.b

Marilyn Berg - „mata eksamist on ükskõik“
 Elsa la française David - *the sweetest one*
 Maria Eensoo - luud nr 1
 Artur Eksi - „nii-öelda“
 Argo Ers - „hihihihi“
 Kadi-Liis Hansen - klatšib iga päev la dolce vitat taga, töötab seal üle aasta
 WatEva Maria Ilves
 Mailis Jaaniste - best vend, kellega jooki võtta ja elu üle arutada
 Markus Jõeveer - mr money
 Christofer Kalda - magab igas tunnis otsaesise lömmi
 Charleen Konsa - joonistab iga tund sulle käe peale
 Uku Konsap - „osav nii keele kui näppudega“
 Triin Kruusla - „Triin, vaktsiin, uriin, lauaviin“
 Robert Kurvits - Hr. ragequit
 Jan Erik Köst - HTG/14 soon -> 15/153cm
 Laura Lehtme - jäi 10.kl mendile keskjoobega vahele
 Belinda Lepmets - kossuvend
 Lauri Leppik - „ma joon iga päev cocat“
 Helena Luude - autoga soit on alati diskoparty
 Eliise Lõhmus - keegi sööklasse puuvilja võtma viitsib tulla vä?
 Lauren Mae - kõige tõenäolisem hommikul-põõsas-ärkaja
 Kristelle Michelson - luud nr 2
 Ott Eric Ottender - ott kompott
 Jaan Otter - parim pranglija
 Hanna Alecc Paalmäe - mängur™
 Mihkel Paloots - woldipoiss
 Uku Parts - kui räägib, siis ainult kulda
 Robert Pihu - sinine müts
 Ruti Elise Puur - kas ta käib üldse koolis?
 Rain Põld - teab, millal kartulid valmis saavad
 Joonatan Ristmäe - parim paar kauriga
 Erich Richard Rosental - actually kõige asjalikum
 Andres Sõmer - number 1 tark poiss
 Jaagup Tamme - vaatab Gossip Girl'i ja rannama-ja
 Hans Martin Tomingas - „Väga huvitav teooria“
 Kaur Veere - parim paar joonataniga

12.c

Ingrid Alla - teeb kõik PowerPointid ilusaks
 Kirke Laura Allik - jürgensteini lemmikfilosoof
 Adelle Altnurme - don juan
 Hanna Anepaio - ilmselt teeb tätoveeringu vastu vanaisa tahtmist
 Eliis Grigor - koogimeister (sidruniruudud!, „Põhjala“, isegi Seevri küsis retsepti)
 Kristjan Hordo - ILMARINEN
 Märten Kala - businessmän (Rüütli tänava hunt)
 Maryleen Karise - VÕRO queen
 Kerli Kivisikk - ehtsa emotsiooniga mustlannast tantsijatar
 Kaur Oskar Kõrgvee - musklilill
 Piia Kängsep - kõige looduslapsem loodustlaps
 Tõnis Leib - meemoloog (PhD)
 Liisa Lõhmus - Vennaskonna vibe saadab teda kõikjal
 Sarah Maasikmets - Kohusetundlik taimesööja
 Mia Marii Märks - „korall ei saa olla võrdväärne minuga“
 Merette Möldre - „Treffner->taara->rikkaks“
 Patrick Sixten Noorem - professional Fortnite dancer
 Lisete Nukk - spagaat lambist
 Mariel Olkonen - duracellijänes
 Teisi Petersell - „liiminoosutaja“
 Teivi Petersell - „lähme istume radika juurde“
 Maire Pärn - unemati (unemaire)
 Jaak Pärtel - Kaera-Jaak (rahvatantsu ka)
 Rauno Raa - päikesekuningas, isegi päikesejumal
 Liis Rossner - parim traktorist/kombainer
 Tarvi Suur - king of kings
 Kaspar Sõukand - Napoleon Korsikalt
 Johan Tamm - teab kõiki bioloogiafakte aga ei ütle
 Olaf Hendrik Tamm - drag queen
 Oskar-Filip Tammik - Põrgupõhja uuem vanapagan
 Liisa Tamm - kõige utoopilisem
 Helen Vaino - 99 allergiat ja mate pole üks neist
 Tanel Varblane - Parema varblane pihus kui tuvi katusel
 Christofer Vares - joob kohvi nagu loom
 Tomas Ian Dunderdale - hõljub maapinnal

12.d

Adele Adamson - kõige tervislikum
 Martin Akkermann - teine kõige suurem tuupur
 Ave Albert - kõige malbem
 Agnes Arumetsa - kõige kindlameelsem
 Alex Aus - YEAH!
 Miikael Berg - kõige spirituaalsem
 Andra Bluum - kõige modellilikum
 Jan-Erik Elmest - kõige virtuoossem kitarri-vürst
 Aron Faber - kõige nurjatum trügija sööklajärjekorras
 Epp Katariina Jaanson - kõige otsekohesem
 Emma Magdalena Keränen - kõige sillerdava-ma iseloomuga
 Karmel Kibena - kõndiv kunstinäitus
 Irma Leene Kiho - *effortlessly* vaimukas
 Viktoria Kleer Kliimand - tugev moraalitunetus
 Liina Triin Kolk - kõige rahulikum
 Kristjan Kruk - kõige soliidsem
 Niklas Kuslap - kõige osavam diivanitõstja
 Adele Karolina Kõre - sooja olemisega
 Daniel Moppel - kõige jutukam, kõige suurem kirjandusgurmaan
 Mirjam Mällo - samblaroheline *as a person*
 Miia Nummert - kõige valjema naeruga
 Mihkel Ots - kõige osavam polüglott
 Laura Põld - väga *approachable*
 Karl Raid - kõige suurem monika piirimäefänn
 Elisabeth Rebase - kõige *girly'm*
 Jasmin Saar - kõige usaldusväärsem,
 Lisete Sarapuu - kõige sus'im jäljendaja
 Stella Starkopf - rebaste kõrgeim kukkumine
 Meelimari Sutrop - kõige suurem Hildebrandti kiusaja
 Selinda Marie Rosalie Särev - kõige päikseline
 Alfred Tammiksaar - kõige piprasema toidu sööja
 Tuuli Tasa - kõige kentsakama huumorimeelega
 Berta Ly Tepaskind - kõige haldjalikum
 Kristian Tigane - kõige mitmekülgsemalt andekas
 Kaspar Varul - kõige intelligentsem investor

12.e

Joosep Annast - „Shreki” fänn :(
Ines Edur - särtsakas
Elisabeth Eerme - „Ma magasin:(((“
Liis Hakmann - aasta kaardilugeja 2021
Liisa-Lota Jõelet - michelangelo
Fiona Kaldmaa - *dancing with the stars*
Fred Kaldre - teadmata kadunud 1
Siim Kalmus - h2rra steroid
Katrina Karo - vana rahu ise
Karlis Karro - maffia
Kristjan Kesselmann - teadmata kadunud 2
Kärt Kokkota - nagu päike
Jaan Markus Kook- *crazy socks*
Greete Korol - bad biker girl
Meeta Kõljalg - kunstihing, teisest ajastust
Mialis Laanisto - see rokitšikk, kes me salaja kõik tahame olla
Helo Laatspera - võidab iga nädal mingi auhinna
Veronika Maide - *undercover irishwoman*
Hanna Milk - suudab monteerida suvalisest klipist filmi
Orm Mõru - history channel
Risto Prükk - „Elu on seiklus”
Robert Puhk - „vesi peale” rody
Mariel Pungar - „brah”
Janne Rääk - kõige armsam põsepuna
Elo Saal - kui genklubi oleks inimene
Grethen Saar - eesti britney spears
Kadi Saviauk - talu perenaine
Sandra Schihalejev - töökas nagu Vargamäe
Andres
Joel Ruuben Seene - siim ox vol 2
Ethel Meriel Soodla - *edgy* näitleja palamuselt
Elis Riin Tars - big brain
Annabel Tiideberg - usklik
Talis Timmi - tema käest saab alati konspekti
Mariann Eliis Toom - kui ott tänak oleks juhiloata naine
Susann Vahrušev - „kasvata nagu oma last”
Kristo Valge - pettai, Jr
Eliise Virumäe - „Hips don't lie”

HEAD LENDU!

TOIMETAJAD

Ingrid Alla
Anette Ama
Triinu Aru
Loore Luste
Kirke Niinemets
Maara Parhomenko
Stella Päri
Estin Rand
Elo Saal
Elis Saarelaid
Lulu Inari Ottilia Vase

KÜLJENDUS

Mari Lepp
Estin Rand
Eliise Viling

JUHENDAJA

Age Salo

KEELETOIMETAJAD

Kirke Niinemets
Aadi Parhomenko
Lulu Inari Ottilia Vase
Lauren Aunpuu